

מרובה פרק שבעי בבא קמא

סיד:

עין משפט
נֶר מצווה

יב א מ"י פ"ה מס' 1
ננייכת הילס ד סמג
קצין טן:

חווראה אוור השל
. א. אך הרקען תפקוד
ביוורו הרגשה מושך עד
המוכר עיר שודר עשרים
שנה-
. ב. על כל דרכו פושע על
שר וועל מזרע על שרה
על שולחן ובלע אל גראן
אשר יאנדר כי והוא זה
דע אלתולסן באר
שודר שודר
אלתולסן ישם
אלתולסן שמות בכ
לענברא.

גָּלִיל הַשְׁמָךְ
הוּא רֵיחַ אֲחֵר שֶׁ
לֹהֶם בְּהֵמָה
פִּין תְּנוּמָה מְלֻכָּה
עַד:

מהיכנא קמיה ליה טכלה באתרא בלאן עט' חמי בתה בייה.

אי ה' כי שפир קשיא ליה משום דעתו ליה פירכא לרבות כל דבר מהוכא קמייתי ליה מכלל בתרוא כללא נופיה חיים כתוב ביה כל ופרט וכל מאוי אן מותני ליה אי לאתוין כל דבר הא חיים כתוב בעלי חיים אין מידי אחריניא לא משום הכא איזטראיך אם המצא אמרוי והוא שני כללוות רסמי כי אדרוי נינהו אמר רבי נינו ^{טו} בראמרי במערבה כל והל כהילע ניכת כל דבר וכו'

מקום שאותה מוצאה שי' כלות המכובס זה להה הטל פרט בינהם ווונם בכל ופרט שדי' שור בין המזא' למזא' לאחורי' מא' אי' לאחוי' כ"ח מוחים נפקא אלא לאחוי' דבר שאוני בעל חיים ודרוש היה מה הפרט מופרש דבר הפטטל וגופו ממון אף כל דבר הפטטל גוףיו מזא' ימי' והוא בירחוני

הכל מאי רבי כל מילוי אי הבי כל הני פרטיו למלה לי חד למעוטי קרכען וחד למעוטי עבדים וחד למעוטי שטרות גניבת וחיטין לכדרוב ראמבר אחיה לקרען בעין שגבן ולמ"ד חד בנבב וחד בטזען טענה נגב ונגב עצומו נפקא ליה מאם ימצא והגבן האי אם המזא מסס שופט טומלוס ווילג דאלא מגהlein נון לרלה לו למפיקן נז תומלה סגייט דוקעל נלי מה סאלס זילג למפיקן נז כ"ז ו-ה' נצעות כל דמייס כוונן דיניגראן האלן האטמאן לדמייקן דמייסן גל מזחען כ"ה זיינט פראן ווילג לבן למפיקן נז כ"ז זיינט זיינט פראן

למעוט רבר שאן סטוקס. רט' פרחים בדורות נחלתו.

המצוא בודם החמצא בדיןים פשוט למכרזין את עצמו ולמי"ר ראיירוח בטוען טענה נגב דראוי אם הממצא מופק לה לנגב עצמו מושיע עצמו מナルן: מאשר ירשען אלהים ולא המושיע את עצמו ולמי"ר חד בנגב וחדר בטוען טענה נגב דראיירוח ליה מהממצא החמצא למושיע עצמו הא אישר ירשען מושע הבוין והוא לך הדין אבויין לח' ולעל (ז"ק ס"ב ד"ה דכ"ג) מפסיק: "אל כי יש ק"ה. ס"מ הלוקטני כור וסה נ"ל תלמידcum פפלט דמייס למוד מיליכין כל דבר מילוי דלמי כ"ז ופלוי אונגרון אהמל דכ"ז כסור שאות לאחנן נקט כי מילוי כלמת סול צעינס מימייס:

למרובה בקס דפטור ומד' חרויין בטוען גנב סCKER מורה בקס ואח'כ באו' עדים חיב' ולט' חד בוגנו' וחד בטוען טענה גנב דנקא לה' נגב מהחט בשלהמא אם המזא חמוץ לכדרבא בר אהילאי אלל כל בני פרטוי למה לי' כדתנא רבי ישמעאל רותנא רבי רבי שמעון כל פרשה שנאמרה ונשווית לא' גשנויות אללא לרבנן שטמונדש בה' ואיבא' נגב עטמו' בשבעות לא' פ' ב' דבניא'

רבי יעקב אמר שניים ישם "שלא" בשבועה אתה אומר שלא בשבועה או אין אלא בשבועה אמרת לא לך היה מאי לא לך היה אמר אבי לא לך טוב רחמנא שנים שלם בגין וליוי בק"ז מטווען טווען גב וכמה טווען טווען גב רביה יודיא אתה לדודה אמר קרא לשלים תרי גבב עצמו דכאיסורא אתה לדודה

